

Міністерство освіти та науки, молоді та спорту України
Міністерство охорони здоров'я
Сумський державний університет
Медичний інституту

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ТЕРЕТИЧНОЇ ТА ПРАКТИЧНОЇ МЕДИЦИНИ

Topical Issues of Clinical and Theoretical Medicine

Збірник тез доповідей
III Міжнародної науково-практичної конференції
Студентів та молодих вчених
(Суми, 23-24 квітня 2015 року)

Суми
Сумський державний університет
2015

наслідків, які мали місце у даному клінічному випадку, що доводить безальтернативність рентгенологічного обстеження легень.

ІСТОРІЯ ПРОТЕЗУВАННЯ В СУМСЬКІЙ ОБЛАСТІ

Томин Л.В. – аспірант, Боженко О.В.¹⁾

Науковий керівник – Шищук В.Д.

Сумський державний університет

Медичний інститут

Кафедра ортопедії та травматології

¹⁾Сумський протезно-ортопедичний цех

Актуальність: Питання історії протезування, його ролі і значення настільки актуальні для сучасної української історії науки, що, здається, по своїй значності воно повинно іти поряд з історією медицини. Проте, протезування як галузь знаходиться в тіні тієї самої медицини, але вона потребує постійного розвитку. Людина з обмеженими фізичними можливостями не в змозі обійтися без протезування для існування в суспільстві.

Історія розвитку протезування інвалідів до кінця 18-19 ст. - спроба окремих лікарів, умільців-самоучок, винахідників і самих інвалідів в якійсь мірі різними засобами, інколи самими примітивними пристосуваннями, доповнити функції втраченої кінцівки. В Україні історія протезування бере свій початок з відкриття майстерень в м. Київ та м. Харків. В перші роки після революції розвиток протезної справи був мінімальним, тільки з 1924 року на протезування почали виділяти державні кошти. 8-12 березня 1928 року було проведено Всеукраїнську протезну нараду. Професор М.І. Сітенко, уродженець с. Рябушки, Сумської області і професор І.С.Фрумін стали ініціаторами лікувального протезування та відкриття протезних майстерень в інших містах України, в тому числі в м. Суми. Протезна майстерня була розташована а лікарні на вулиці Привокзальній, це давало можливість інвалідам і населенню, що прибувало з районів безперешкодно добиратися до місця, де надавалася протезна допомога. Металеві і дерев'яні напівфабрикати централізовано одержували з Харківського Протезного заводу. До початку Великої Вітчизняної Війни майстернею виготовлялися: протези, корсети, ортопедичне взуття по єдиній номенклатурі протезно-ортопедичних виробів. Виготовлення протезів до 1939 року збільшено на 300%, ортопедичного взуття – на 200%.

Після визволення м. Суми 2 вересня 1943 року, незважаючи на повністю зруйноване протезне виробництво, 10 вересня 1943 року почала роботу Сумська обласна протезна майстерня. Необхідність була викликана тим, що м. Суми знаходилось в прифронтовій зоні, і в ньому було влаштовано сім військових шпиталів. До військкомату були запрошені поранені, які в змозі були виконувати роботу по протезуванні. Їм запропонували роботу в протезній майстерні. Це були майбутні спеціалісти - протезисти. З цього часу історія розвитку протезування в Сумській області почала стрімко розвиватися. Працівники Сумського протезного цеху в зв'язку зі збільшенням обсягів виробництва після епідемії поліомієліту в 50-х роках, систематично підвищували свою кваліфікацію на курсах Українського інституту протезування, завдяки чому піднялися на високий рівень обслуговування.

Висновки: Історія протезування в Сумській області ознайомлює нас з шляхами розвитку протезування, якими проходив Слобідський край, з його знаменитими земляками, котрі виписали цю історію, безпосередньо надавали протезно-ортопедичну допомогу людям, які її потребували. Протезист – це людина титанічної праці, яка поєднує медицину з технікою, інколи буває непомічена громадою. Протезування як сфера соціального забезпечення вкрай потрібна для медико-соціального забезпечення інвалідів. Такий прояв милосердя отримує людина з обмеженими фізичними можливостями від громади, суспільства. А це найвищий прояв милосердя.